

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7 - Skav

Fylke: Vest-Agder

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Spangereid

Emne: Skav

Bygdelag:

Oppskr. av: Olav Jørgen Gahre

Gard: Gøre

(adresse): Spangereid

G.nr. 155 Br.nr. 16

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Usenkelig eller sambale med eldre folk født 1870-80.

SVAR

1. Dei kalla det skav.

2

3. a° skava. Han skjere. Han skov
Han skae te a° skava i ettermid Sag4. Ja, det kallas skav. Det regnes
som et svært viktig hjelpem.
Enkelte regnet at hadde de 3 kyr
Kunde de skave til en kys far.5. beik, ask, aln, delvis ravn
Barkre har ikke vært bruket.
De regnet alne skav a° var jern-
gøtt med høy, dernest ask.6. Når barken var skåret av kalte
de pinnene som var fri for barken
skjeolinga.8. De brukte bare a° gi kyrene skav
Det var særlig i januar - mås de gav skav. 3827

Nær blannet set sammen med
høy, andre gav kyrene skaret for seg
selv

9. De sa melka blei ikke så god av
et rårneskar.

10. De gikk til skog for å hente skov-
ved. De pleide ikke hente mer enn
for et ca. et par dager ad gangen
hentet de for lengre tid, vilde den
førte inn. Det var særlig ungkar
og deres greiner de tok.

11. Å hente skovved

12. Skovved.

14. Om vinteren - januar - mars
Det var særlig mannfolkene
som hentet skovved. Har ikke
hørt at de dro på skogen på fastende
hjerke

15. Enkelt ganger satt de i låven,
men de satt særlig inne i stua
når det var kaldt, eller på et loft.

16. Enkelt enkelte tolle kvinner, mens
de mer ouden skoven brukte en
gammel arbruktet lja. De hadde
bare handtak i den ene ende. Der de holdt
hånden rullet de en høyfille rundt.
De regnet lja var de beste redskap til
å skure med.

Ømm: 7 Ark. 2.

- Skar.

17. Når de skulde skare helst de skarveden i en hånd og sette den andre ned mot golvet eller mot et bordbein. Når de satt inne og skaret satt de på en alm. stol, satt de beint i låven satt de på en krakk.

18. Det hendte også at sette skjeringen mot ovns kanten eller sengekanten.

19. Dei helst kverin i høyre hånd og skarveden i venstre hånd.

20. Skarved.

21. Skar.

22. De brukte vesentlig tyne greiner sjelden tykkere enn ca. 7. cm. i diameter. Tykkere tre ga for tykke bark og det rilde ikke kverne ha.

Skarveden blei hogd lenger enn alm. ved ca. 1 meter eller deromkring

23. Dei kalles skjeringa
ein skjering. flere skjeringa.

24. Der skulde helst ikke følge noe av veden med, men bare barken. Tlinke skarene greide et par gang på såvel en times tid.

4
25. De la den stundom bakk ovnen
i stua til bakk, eller også blei
den lagt til tikk i uthuset.
Veden blei mye brukt ~~brukt~~ til
brensel på skovbenen i kjøkkenet,
men endel blei også brukt til
brensel i ovnen inne.

26. Her er nu ingen på denne
gård som bruker skov til fôr.
Det blei slutt omkring forrige verdens
krig eller omkring 1917-1920.
Det hender dog av og til at når
ei kyr ikke vil spise at de går
på skogen og får bakk i nære
greiner til skov og gir kyrne fôr
å få dem til å spise. Det er
nærmest en gammel lær at det er
godt å gi dem skov for at de skal
få mat lyst.

Det er dog mulig at de på enkelte
gårder her i heredet når her
bli dårlig høyår bruker endel
skov enda.